

ikke desto mindre fik det nuværende Ministerium, der altsaa kun støtter sig til et Mindretal af de afgivne Stemmer, sit parlamentariske Flertal i Orden. Dette er dog urimeligt, og for en saadan Urimelighed burde den nye Valglov ikke give Plads. Men den nugældende Valglov har desuden efter vort Skøn en iøjnefaldende Fejl, nemlig den, at Vælgere i en Kreds, hvor den af dem opstillede Kandidat ikke har nogen Chance for at blive valgt, fristes til at stemme paa en Kandidat fra en anden Lejr — for at forhindre, at et Parti, der staar dem endnu fjernere, faar deres Mand valgt, og ud fra det gamle Ord, at af to Onder er det mindste Onde at foretrække. Jeg skal ikke i Dag komme nærmere ind paa, hvorledes vi mener, denne Fejl kan rettes. Naar Regeringsforslaget forhaabentlig i nær Fremtid foreligger, skal vi fremsætte vore Krav, og vi haaber, der vil blive taget Hensyn til dem. De kan sammenfattes i det ene Ord: Retfærdighed. Vi ønsker kun det ene: at faa de Stemmer, som tilkommer os, at de Vælgere, som mener, at vor Politik er den rette, frit skal kunne stemme paa vore Folk.

Den danske Regering og Rigsdag er ikke Herrer over Tidspunktet for Afstemningen i Sønderjyllands 1ste og 2den Zone, vi maa nøjes med at haabe, at Ventetiden for Landsmændene dernede ikke maa blive for pinlig lang. Men naar disse Afstemninger har fundet Sted, er det saare vigtigt, at alle Foranstaltninger, der staar i Forbindelse med Genforeningens Fuldbyrkelse, er saaledes forberedte, at den ikke udskydes længere end allerhøjst nødvendigt. Blandt disse Foranstaltninger er ikke mindst vigtige de, som tilsigter at skaffe grundlovsbestemt Adgang til den danske Rigsdag, og da det er en given Sag, at de dertil fornødne Ændringer i Grundlov og Valglov vil lægge Beslag paa ikke helt ringe Tid, er det vort Ønske, at Afgørelsen af disse Spørgsmaal ikke forhales.

Men ogsaa af en anden Grund maa vi ønske Nyvalg til Rigsdagen snarest. Folketingets nuværende regeringsvenlige Flertal blev skabt ved den Valgalliance, der ved Valget i Fjor i saa godt som alle tvivlsomme Kredse blev sluttet mellem Socialdemokraterne og det radikale Venstre, og som var et aabent Brud paa Valglovens Forudsætninger. En saadan Valgalliance vil, efter hvad der forlyder, ikke blive arrangeret ved det kommende Valg. Resultatet vil maaske, ja, sandsynligvis,

blive, at Ministeriet mister sit parlamentariske Flertal. Enten man nu finder det glædeligt eller ej, maa, synes det mig, alle være interesserede i at faa et Ministerium, der støtter sig til et Flertal blandt Vælgere. Og skulde Ministeriet Zahle, hvad jeg ganske vist ikke tror, virkelig faa et fornyet Flertal her i Folketinget og et godt Flertal, vil dets Autoritet jo blive i høj Grad forøget og Oppositionen imod det i tilsvarende Grad svækket. Jeg kan derfor ikke se andet, end at ogsaa Regeringspartierne maa ønske Valg snarest, saaledes at vi kan faa Klarhed over, hvorledes Stemningen blandt Vælgere er. Afstemningen i Fjor var paavirket af Forhold, som ikke længere findes, Valget i Fjor gav ikke noget paalideligt Billede af Partiernes Styrke.

Det konservative Folkeparti vil med den Kraft, det raader over, søge at muligøre et andet Regeringssystem end det nuværende. Her mødes Venstres Ønsker med vore. Venstre og det konservative Folkeparti har hver sin Politik, der er antisocialistisk og derfor i mange Tilfælde maa være ligeløbende, men det stemmer med begge Partiers Ønsker, at hvert Parti gaar til Valg for sig. Men skulde det lykkes de nuværende Oppositionspartier at erobre Flertallet i Folketinget ved de kommende Valg, vil et Samarbejde paa Rigsdagen mellem dem være uundgaaelig nødvendigt, hvis det nye Ministerium da ikke skal svæve fuldstændig i Luften, thi at Venstre alene skulde kunne erobre Flertallet af Folketingsmandaterne, ligger dog vistnok udenfor Mulighedernes Grænse. Til et saadant Samarbejde vil det konservative Folkeparti møde med al god Villie — under Forudsætning af, at Venstre indrømmer vor Ligeberettigelse og erkender, at som Rigsdagsparti kan Venstre ikke øve nogen større bestemmende Indflydelse end vi.

Som i forrige Rigsdagssamling, som i denne, som for Fremtiden vil det konservative Folkepartis Stilling til foreliggende Spørgsmaal ikke være afhængig af, om den falder sammen med Venstres; den kan kun være afhængig af, om den er i Overensstemmelse med vort Program og med de Løfter, vi har givet vore Vælgere. Vore Vælgere findes i alle Lag af Befolkningen, der er ingen enkelt Klasse Samfundsborgere, hvis særlige Talsmand vi er; det er samfundsmæssig set vor Styrke og partimæssig set vor Svaghed. Fra en vis Side gør man sig undertiden Umage for at fremstille os som dem, der ikke har